

زمان زیادی از عکاسی من نگذشته است. حدود پنج سال. به تشویق پدر. شغلم چیز دیگری است و درآمد از جای دیگر. اما عکاسی را دوست دارم. هیجان ثبت لحظه‌هایی که دیگر تکرار نمی‌شود. یک روز رویایم ثبت عکس از اسطوره‌های فوتبال ایران بود و حالا رویایم عکاسی از بهترین‌های فوتبال دنیا شده است. آدرنالین خونم را بالا می‌برد. حس می‌کنم زندگی می‌کنم. لذتی که تمام نمی‌شود.

